

делегира на политическите организации и съобщения от тях, които най-добре възприемат нейните искания, тя е най-близка, но тя не свързва своя живот, своята дейност и своето развитие с никоя политическа партия или политическа организация. Това е била нашата политика, следвана дълги години непрекъснато, следвана и теоритически и практически. Намъ често ни подхвърлят за 9 юний (гузенъ негоненъ бѣга б. н.), но тѣзи, които хвърлят това обвинение, забравятъ, че още на 10 юний ние излъзохме съ специална декларация, че, *запазвайки нашата самостоятелностъ, ние се боримъ за демокрацията въ нашия животъ, защото намираме, че тя е решителната предпоставка за едно правилно и нормално развитие на професионалните организации въ нашата страна* (к. на в. „Съзнание“) и ако въпросътъ за демокрацията въ нашата страна — който въпросъ е голѣмъ, особено за нашите политически организации, то насъ ни интересува до толкова, доколкото една политическа партия, една политическа властъ ще може да гарантира нашето непрекъснато и спокойно професионално развитие. Това трѣбва отъ всички да се разбере. И когато се подхвърлятъ обвинения въ партизанство и принадлежностъ къмъ политически партии или организации, ние трѣбва открито и ясно да заявимъ, че всички тѣзи обвинения сж обвинения неоснователни, далечъ неоправдани. Тая политика, уважаеми другари и другарки, ние сме я следвали безусловно и упорито. Това е не само политика на традиции, това не е една политика на методъ; това е една политика на воля, която ние систематично и твърдо сме преследвали, сме защищавали, сме насаждали, една политика, отъ която ние нѣмаме основание да се откажемъ и въ бъдеще“. (в. „Съзнание“, брой 61 отъ 1929 год.).

„Неутралиститѣ“ учители, за да докажатъ фалшивостта на теорията за неутралитета на БУС, която практиката опровергава, се позоваватъ на статии, помѣстени въ „Съзнание“ и сп. „Учителска мисль“ преди преврата на 9 юний 1923 год., когато съществуваше Учителската организация, шибаше безпощадно продажния неутралитетъ на БУС и видимо застрашаваше неговото по-нататъшно развитие. Тѣ привеждатъ маса примѣри съ социалистически жаргонъ, съ който тогава се целѣше да се задържатъ въ съюзните редове учителите социалдемократи, мнозина отъ които, подъ напора на тогавашните обществени събития и все повече засилващото се революционно работническо движение въ България, се откъснаха, а други бѣха готови да се откъснатъ отъ БУС и се наредятъ подъ знамето на Учителската организация. Така, въ отговоръ на пояснението на Управителния комитетъ, което той бѣ напечаталъ въ буржуазните вестници и заявяваше, че той „стои твърдо на досегашната си политика и тактика и че нѣма причини да се отклонява отъ нея“, „неутралиститѣ“, за да го изобличатъ, сжщо така излъзоха въ „Демократически говоръ“, бр. 1736 отъ 1929 год. и др. вестници съ „Отговоръ на едно пояснение на Управ. комитетъ“, въ който пишатъ:

„Вестникъ „Съзнание“ е органъ на БУС, подъ знамето на който сж влѣзли всички учители, за да защищаватъ дружно професионалните си интереси и подтикватъ учебното дѣло все напредъ, поради